

Rigsdagstidende.

1860. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 91.

Ellevte Session.

30te Møde.

Lireebagen den 24de Januar.

(Fortfat.)

Ordføreren (fortfat): Den ærede Rigsdagsmand sagde mange Ting, som vare saa rigtige, at det var en sand Fornøielse at høre dem; man savner kun een Ting i hans Foredrag, og det var det, han skulde bevise, nemlig at Assistenten var nødvendig; det hørte man aldeles ikke Noget om, i saa Henseende siger den ærede Rigsdagsmand kun, at saaledes have Autoriteterne sagt det. Nu har jeg allerede engang tilladt mig at gjøre opmærksom paa, at Udvalgets Fleertal ikke af de Dplpsninger, det har faaet, har kunnet see Nødvendigheden af denne Assistentens Ansættelse. Dertil svarer den ærede Rigsdagsmand maaskee, at vi burde have seet Nødvendigheden deraf; ja, dersom vi havde vidst, hvor nøie den ærede Rigsdagsmand havde omgaaedes Assistenten osv. — og sit Kjennskab til ham synes han jo at overføre paa den, der paatænkes ansat, idet han synes at troe, at han vil blive ligesaa god og udrette ligesaa Meget som den, der var isorveien —, saa havde vi maaskee seet det, men da vi nu ikke have seet det, saa kunne vi jo ikke sige, at vi have seet det. Det vilde blive temmelig langsomt og temmelig besværligt, hvis man ved Finantslovens Behandling vilde blive ved at spørge om de enkelte Punkter; det gaaer ikke an. Dersom den ærede Rigsdagsmand havde sat sig ind i de mange Punkter, der er i en saadan Lov, og i, hvormeget der er at spørge

om og at undersøge, saa vilde han see, at det ikke gaaer an at vedblive saaledes at spørge, og skulde vi gjøre det, saa kunde vi blive siddende her til næste Aaarl. Jeg maa dog fremhæve eet Punkt i den ærede Rigsdagsmands Foredrag, som forekom mig høist besynderligt. Den ærede Rigsdagsmand forsikrede om, at Kredsen ikke var større, end den burde være; nu vel, det er muligt, jeg havde hellere hørt denne bestemte Forsikkring udtale af disse Autoriteter, som han talte om, men under alle Omstændigheder have vi den nu fra den ærede Rigsdagsmand. Kort efter erklærede han imidlertid, at der ikke kunde dannes nogen Kreds, at man ikke kunde begrænse sig — det blev udtrykkeligt sagt bagefter —; men hvad skal man saa troe om den hele Opfattelse af denne Sag? Jeg har ialtfald ikke kunnet lade mig overbevise af hans Foredrag.

Indenrigsministeren: Uagtet jeg viselig meget nødig skal forlænge Discussionen om det Punkt, forekommer det mig dog nødvendigt at kalde tilbage i Erindringen, hvad jeg begyndte med, at der ved Bevillingen af de 500 Rd. til den ambulatoriske Klinik neppe vil paasøres Staten nogen egentlig Udgift. Der kan naturligviis ikke opstilles en nøie Beregning derover, men det er i høieste Grad rimeligt, at Statens Udgift til Landbohospitalet ikke derved vil forøges. Den Assistent, hvem det er overdraget at besørge den stationaire Klinik, er ikke tillige istand til at besørge den ambulatoriske. Det er oplyst af den ærede Rigsdagsmand for Ribe Amts 1ste Valgkreds (Rosensgrn), at Rabien for den Kreds, indenfor